

PRÒLEG

Quan Francesc Casas em va proposar l'honor de prologar aquest recull de converses, continuació de la seva anterior publicació «*Enòlegs, cuíners, amics*», em vaig sentir immensament honorat i agraït. Tot llegint el seu manuscrit, vaig pensar que seria una tasca feixuga, i que no podria estar a l'alçada del que l'autor esperava de mi mateix.

El que més m'ha agradat d'aquest llibre es que no fa el joc a les tres religions monoteistes del nostre entorn, que han imposat durant segles als seus seguidors un profund odi a l'hedonisme i a l'epicureisme, per por que els seus feligresos no caiguessin en la transgressió de la llei divina.

Un sentit equilibrat de l'hedonisme i de l'epicureisme contribueixen a fer que els individus de la societat siguin més feliços, ja que no els envaeix el sentit de culpabilitat i castració que es deriva de determinades normes morals generades per aquests creadors, sovint aliats i còmplices de la resta de poders fàctics.

L'hedonisme és una doctrina filosòfica que identifica el bé amb el plaer. Crec que és important buscar el nostre bé a través del plaer sempre que no destruïm el plaer de l'altri ni perjudiquem el seu bé.

Quan hagueu llegit aquest llibre, o qualsevulla dels seus capítols, cada un dedicat a un personatge entranyable, penso que us sentireu immensament bé.

El llibre és, doncs, hedonista, com ho són cada un dels seus protagonistes, incloent-hi l'autor; tots són mestres a proporcionar-nos plaer mitjançant els seus respectius oficis i l'amenitat de les seves biografies i converses.

En el punt en què el plaer s'obté a partir del bon gust, la sensibilitat, l'educació exquisida dels sentits i de la ment, el coneixement profund de la matèria física o d'un ens immaterial com pot ésser la música, filosofia, art, literatura, poesia, conversa, etc., és quan l'hedonisme arriba a la seva sublimació.

Tinc la certesa que Francesc Casas i les persones que per mitjà d'aquest llibre li expliquen les seves vivències, serien un bon planter de professors per a una futura Universitat del Gust i les Tècniques Sensorials, que tant necessita el nostre país, a l'estil de les dues que ja existeixen a Itàlia. Considero que aquesta universitat podria impartir postgraus per a responsables de disseny i creadors de tot tipus d'indústria i gastronomia: d'interiorisme, arquitectura, enologia, indústria conservera, restauració, embalatge de productes, disseny extern i intern de vehicles, electrodomèstics, productes farmacèutics, teixits, llibres, etc., sempre cercant la satisfacció intel·lectual i sensorial de l'ús de tot el que ens acompanya en la nostra vida, explicant des d'un punt de vista científic com tota mena de sensacions que perceben els nostres sentits se sintetitzen en el cervell per donar-nos una determinada sensació grata o ingrata.

La recerca de l'amistat a través de la conversa sense pressions, que propicia el mutu coneixement, en què les persones ens despullen dels prejudicis i de la cuirassa que utilitzem per lluitar en el nostre anar fent diari, ens produeix un enriquiment d'un valor incalculable, que ens fa menys cobdiciosos de les coses materials i que cap maltempada no ens podrà arrabassar. Les converses que manté Francesc Casas amb els personatges en són tot un exemple, que farà que després de llegir el llibre hàgiu augmentat el vostre patrimoni de coneixements i de velles i antigues amistats, que sens dubte, si sou afeccionats al món del vi i de la gastronomia, en més d'una ocasió us seran un bon ajut, com a coneixement de les seves obres; a més, en el moment en què tinguem l'ocasió de donar la mà als personatges i a l'autor, que és metge oncòleg, ens podrem endinsar encara més en l'esperit de la persona.

Gaudiu, doncs, de la prosa amena i de la humanitat que destil·la el llibre que teniu a les vostres mans, que sens dubte ens farà a tots una mica més feliços.

JOAN MILÀ